

Commissioner of Income-Tax, Amritsar v. Ved Parkash
(S. S. Sodhi, J.)

ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹ ਰਾਹਤ ਵੀ ਛਾਂਟੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਰਮਿਆਨ ਮੌਜੂਦ ਜਾਂ ਫੜੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਧੀ-ਵਿਧਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਮਦਰਦੀ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅੱਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਜੀ ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਸੋਢੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, - ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1981 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 31

17 ਜਨਵਰੀ 1989

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)-ਐੱਸ. 256— ਐੱਸ. 256 ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 256 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘਾਟ ਹੈ। (ਪੈਰਾ13)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ, ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। (ਪੈਰਾ14)।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਉਪਾਅ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ15)।

I.L.R. Punjab and Haryana

(1989)2

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਵਿਦਰਭ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੋਦਾਵਰੀ ਦੇਵੀ ਸਰਾਫ (1978) 113 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 589.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਐਮਪੀ ਬਨਾਮ ਵਰਜਲਾਲ ਮਨੀਲਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, (1981)

127 ITR 512.

(ਇਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਤਹਿਤ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 830 (ਏ.ਐੱਸ.ਆਰ.) / 1979 ਵਿੱਚ 5 ਅਗਸਤ, 1980 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ:

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸੀ। AAC ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ 4000 ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਐਲ ਕੇ ਸੂਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਐਸਐਸ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਬੀ.ਐਸ.ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ) ਸੱਜੇ ਬਾਂਸਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ।
ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) Thettmattere Herenc ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ omfco ਟੈਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਦੁਆਰਾ; ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੰਨਣ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਏ.ਐਮ. ਸਾਲੀ ਮੈਰੀਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਰਕਲ 1(1) ਵਿੱਚ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਨਾਗਪੱਟੀਨਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)।

(2) (1973) 90 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 116.

(1A) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। 12,153 ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ (3) ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ। 5,000 ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਹਾਇਕ ਟੈਟ ਅਪੀਲੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 4,000 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਏ.ਐਮ. ਸਾਲੀ ਮੈਰੀਕਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ: -

"ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ (3) ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਰੁ. AAC ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ 4,000 ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

(3) ਏ.ਐਮ. ਸੈਲੀ ਮੈਰੀਕਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 140-ਏ(3) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਰਾਊ ਵਾਇਰਸ' ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਅਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਨੀ ਐਕਸਪੋਰਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਆਈਟੀਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ੀਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਈ. ਵਾਰਡ, ਸਰਕਲ II, ਹੈਦਰਾਬਾਦ (3), ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਰਾਜਸਥਾਨ ਮੇਵਾੜ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੈਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਚ ਕੇ. ਸੰਪੰਗੀਰਾਮ ਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਵੀਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਵਿਚ ਮੈਰੀ ਇਸੈਕ ਬਨਾਮ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ / ਕਮਿਸ਼ਨਰ (7)।

(4) 1976 ਟੈਕਸ LR 603।

(5)	(1977)	107 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ.	825.
(6)	(1983)	141 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ.	933.
(7)	(1985)	151 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ.	127.
(8)	(1988)	173 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ.	609.
(9)	(1987)	163 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ.	341,

(3) ਇੱਥੇ ਮੂਲ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 258 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(4) ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਜਟਿਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ

ਬੀ.ਐਸ. ਗੁਪਤਾ, ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਧਾਰਨ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਏ।

(5) ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇ.ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਰਮਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ (8) ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: -

“ ----ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ 'ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ---ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ”

(6) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੋਥਿਲਨਾਥਨ ਚੇਟੀਅਰ (ਸੀਟੀ) ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ (9) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(8) (1966) 6 (1 ITR 112.

(9) (1968) 07 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 102.

Commissioner of Income-Tax, Amritsar v. Ved Parkash
(S. S. Sodhi, J.)

(6A) ਕੇ.ਐਸ. ਵੈਕਟਾਰਮਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਰਾਂਗਧਰਾ ਕੈਮੀਕਲ ਵਰਕਸ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੌਬੋ ਸਿਟੀ II (10) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹਵਾਲਾ, ਨਾ ਹੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(7) ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਰਤ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਘਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮਾੜੀਆਂ ਹਨ।”

(8) ਮੈਸੂਰ ਬ੍ਰੇਵਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨਰ (11) ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਨ।

(9) ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪਾਟਿਲ ਵਿਜੇਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, (12) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, “ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ, ਸਿਰਫ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਅਸੰਗਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।” ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, “ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ,

(10) (1975) 101 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 491.

(11) (1987) 166 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 723.

(12) (1985) 151 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 48.

ਸਿਰਫ ਉਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ; ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ

(10) ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਵਿਦਰਭ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਗੋਦਾਵਰੀਦੇਵੀ ਸਰਾਫ, (13), ਅਰਥਾਤ; ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ। ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ:—■

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਏ.ਐਮ. ਸੈਲੀ ਮੈਰੀਕਰ, (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 140-ਏ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ? ”

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਕਾਨੂੰਨ. ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਜਾਂ ਆਈਡਰਾ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਹ ਧਾਰਾ 140-ਏ(3) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਰਗੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

(11) ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

(13) (1978) 113 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 589.

ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਪਰ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸਿਰਫ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਲਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(12) ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਐਮਪੀ ਬਨਾਮ ਵਰਜਲਾਲ ਮਨੀਲਾਲ

Commissioner of Income-Tax, Amritsar v. Ved Parkash
(S. S. Sodhi, J.)

ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (14), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੋਦਾਵਰੀ ਦੇਵੀ ਸਰਾਫ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘਮੰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਰਥਾਤ; ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ(3), ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਏ ਐਮ ਸੈਲੀ ਮੈਰੀਕਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ(3) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 140-ਏ(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੈਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(13) ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਗੋਦਾਵਰੀ ਦੇਵੀ ਸਰਾਫ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਜਾਂ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਾਜਲਾਲ ਮਨੀਲਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪ-ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖ ਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਕਤ ਪ੍ਰਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਘਾਟ ਹੈ।

(14) (1981) 127, ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 512.

(14) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਸਿਰਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(15) ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਹੈ।

(16) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਭਰਨ ਵਾਲੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ।

(17) ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ(3) ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਜੀ ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਸੋਢੀ । ਜੇ.ਟੀ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੁਲੰਦੂਰ।— ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਸੂਰੀ ਸੰਨੜ, ਜੁਲੰਦੂਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1981

1 ਫਰਵਰੀ 1989 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)- S. 31-ਚਲ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ-ਨਵੀਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ-ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਪਲਾਟ ਦੀ ਖਰੀਦ